U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Zemědělské družstvo Sněžné,** se sídlem Sněžné 205, Sněžné, zastoupené JUDr. Jaroslavou Brabcovou, advokátkou se sídlem Sadová 2237, Žďár nad Sázavou, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy,** se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Mgr. L. K.**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2015, č. j. 65/2015-120-STSP/3, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2017, č. j. 30 A 105/2015 – 47, v řízení o námitce podjatosti soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Karla Šimky vznesené osobou zúčastněnou na řízení ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 319/2017,

t a k t o :

Soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Karel Šimka **není** vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 319/2017.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) v podání ze dne 29. 9. 2017 uplatnila námitku podjatosti proti soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Karlu Šimkovi, zařazenému do 2. senátu tohoto soudu, který má na základě rozvrhu práce projednat a rozhodnout věc vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 2 As 319/2017.

[2] Námitku podjatosti stěžovatelka odůvodňuje tím, že v přípisu ze dne 20. 9. 2017 uvedla, že soudce JUDr. Karel Šimka byl jedním z aktérů dosud neobjasněného nápadu a dalších nejasností souvisejících s věcí 7 As 47/2012, což dokládala přeposílanou e-mailovou komunikací v této věci.

[3] Věc byla v souladu s ustanovením § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu.

[4] Soudce Nejvyššího správního soudu JUDr. Karel Šimka se k návrhu na vyloučení vyjádřil tak, že stěžovatelku nezná, pouze si pamatuje, že v minulosti rozhodoval jednu její

věc. Není mu známo, z jakého důvodu byla předmětná věc zapsána do 2. senátu. K věci však nemá co dalšího uvést.

[5] Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. *„Soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“*

[6] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy).

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 -16).

[8] Stěžovatelka námitku podjatosti soudce 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Karla Šimky založila na skutečnosti, že se měl „podílet na machinaci s nápadem, jak vyplývá z přeposlané komunikace vztahující se k věci vedené pod sp. zn. 7 As 47/2012“.

[9] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, zda soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti. V dané věci bylo podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud zabýval podjatostí soudce JUDr. Karla Šimky, subjektivní stanovisko stěžovatelky. Subjektivní náhled jmenovaného soudce, jak vyplývá z jeho vyjádření, pak svědčí o tom, že se za podjatého v souzené věci nepovažuje.

[10] Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, podle níž *„důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Uvedená námitka stěžovatelky nemůže být proto shledána důvodnou, neboť namítaná okolnost, spočívající v postupu soudce 2. senátu Nejvyššího správního soudu v jiné věci stěžovatelky vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 7 As 47/2012, nemůže být důvodem pro jeho vyloučení. Jak Nejvyšší správní soud poznamenal v usnesení ze dne 22. 7. 2009, č. j. Nao 48/2009 – 162, „[d]*řívější rozhodování soudců, které se*

autoritativně vyslovilo k právům a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), event. ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti". Z těchto důvodů nemůže tvrzení stěžovatelky, že soudce 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Karel Šimka rozhodl v jiné věci stěžovatelky podle jejího názoru nestandardním procesním postupem spočívajícím v nevysvětlení toho, kde se po určitou dobu nacházel spis krajského soudu, a nezveřejnění informací na webu Nejvyššího správního soudu, založit jakékoliv pochybnosti o jeho nepodjatosti v dané věci. Z ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s., jak bylo shora předestřeno, vyplývá, že okolnosti spočívající v rozhodování jmenovaného soudce v jiných věcech nemohou být důvodem pro jeho vyloučení.

[11] Nejvyšší správní soud rovněž nesdílí výtky stěžovatelky, že by jmenovaný soudce manipuloval s nápadem věci a s jejím přiřazením k rozhodování do 2. senátu. Nejvyššího správního soudu. V tomto směru je totiž nutné poukázat na rozvrh práce Nejvyššího správního soudu, z něhož vyplývá, jakým způsobem je věc přidělována do jednotlivých senátů. Toto přidělování přitom neprovádí jednotliví soudci, ale ředitelka soudních kanceláří, která se při této činnosti řídí pravidly pro přidělování dle aktuálně platného rozvrhu práce. Pouhý nesouhlas stěžovatelky s přidělením její současně věci 2. senátu Nejvyššího správního soudu, jehož členem je v současné době shodou okolností i JUDr. Karel Šimka, nemůže automaticky zakládat jeho podjatost.

[12] Nejvyšší správní soud dále zkoumal poměr jmenovaného soudce k projednávané věci. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

[13] V projednávané věci však žádný z těchto důvodů ze spisového materiálu zjištěn nebyl. Nelze dovodit, že by soudce 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Karel Šimka stěžovatelku jakýmkoliv způsobem znevýhodňoval či poškozoval. Ani jmenovaný soudce si není vědom přímého poměru k věci nebo k účastníkovi, jak vyplývá z jeho vyjádření k námitce podjatosti. Jmenovaný soudce fakticky uvádí, že k projednávané věci ani k účastníkům žádný osobní vztah nemá a nejsou mu známy žádné okolnosti, které by jej z projednávání a rozhodnutí věci vylučovaly. Nepodílel se rovněž na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení u Krajského soudu v Brně.

[14] Vzhledem k tomu, že stěžovatelkou uvedené skutečnost nemohou být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti stěžovatelka netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudce 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Karel Šimka není vyloučen z projednávání a rozhodování této věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 319/2017.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu